

[Poul Hartling.]

ting, om man afstår eller stemmer for, og at det til syvende og sidst ikke skal betyde noget brud på den udenrigspolitiske enighed, som jeg mener er værdifuld for vores land.

Jørgen Junior (FP):

Jeg synes, det er glædeligt, når udenrigsministeren meddeler, at man gerne vil have en dialog med Sydafrika. Det forbavser mig sådan set, men det er en positiv oplysning, synes jeg, og da vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om de rygter, jeg har hørt om, at man nylig har nægtet at modtage den sydafrikanske indenrigsminister, da han var her i landet, er korrekte, eller om det er noget vrøvl.

Så vil jeg også udtrykke min glæde over, at forholdene handelsmæssigt i Angola er således, som udenrigsministeren har givet udtryk for, at der ikke bliver tale om nogen statskreditter eller lignende former for lange kreditter.

Jeg skal ikke prøve at gå ind på, at udenrigsministeren finder, at fremskridtsfolk er svære at gribe i sandhed, at vi repræsenterer vold, drab, umenneskelighed, terror, og vi vil ødelægge vort demokrati. Jeg finder personlig, at det er både grove og urimelige påstande, men de karakteriserer måske blot den person, der udtaler dem.

Hr. Hilmar Baunsgaard fandt, at jeg indtog en ynkelig holdning i mangel på argumenter, og jeg skal da takke hr. Hilmar Baunsgaard for, at han uddeler karakterer. Jeg vil i øvrigt godt komplimentere hr. Hilmar Baunsgaard for hans evne til at sige en ting, så det lyder, som om den er væsentlig.

Hvad angår hr. Gert Petersen, så fandt han i modsætning til hr. Hilmar Baunsgaard, at min holdning var frygtindgydende. Hertil skal jeg blot replicere, at det er min opfattelse, at det er hr. Gert Petersens holdning, der, hvis den vinder flertal, kan få en frygtindgydende konsekvens for den danske befolkning. Jeg vil i øvrigt anholde en lille smule citatfusk fra hr. Gert Petersens side. Jeg har ikke – og det kan hr. Gert Petersen se ved at læse mit indlæg – udtalt, at Sydafrika er det bedste land i Afrika, at det er det land, vi skal føle os mest knyttet til, eller at det er i vores forstand det frieste land i Afrika, hvorfor vi helhjertet skal støtte landet. Jeg har derimod prøvet at gøre op med den højskoleindstilling til hele Afrika, som ikke er i den danske befolknings interesse efter min

opfattelse, hverken økonomisk eller sikkerhedspolitisk.

Hr. Ninn-Hansen bruger i forbindelse med vurderingen af mit indlæg ordet konfrontation, og det finder jeg ikke er rimeligt, da jeg klart sagde, at jeg foretrak, at Danmark ville føre en neutral politik i stil med Schweiz'. Ud over dette tilsagde jeg fremskridtspartiets støtte til en ikke-socialistisk venstreorienteret udenrigspolitik, således som et ikke-socialistisk flertal ville kunne blive enige om at formulere denne.

Nu skal det vel også tilføjes, at jeg ikke er ene om at anse Sydafrika for at være en militært strategisk vigtig del af den ikke-kommunistiske verden, og da kan jeg da eksempelvis henvise til artiklen den 22. november i The Times af den tidligere engelske udenrigsminister, Lord Chalfond, som under overskriften: »Hvornår tager Vesten skyklapperne af og ser, hvad der sker i Afrika?« kraftigt gør op med den nuværende vestlige Afrikapolitik. Men i øvrigt er jeg helt enig med hr. Ninn-Hansen i hans bedømmelse af kritikken over for Sydafrika. Den mangler balance. Jeg finder, at den er fuldstændig skæv.

Hr. Knud Jespersen har angrebet regeringen for aktiviteten i forbindelse med ØK-virksomheden i Ghana. Da vil jeg gerne for en gangs skyld rose regeringen for at have foretaget besindige og fornuftige skridt til sikring af danske erhvervsinteresser. I øvrigt vil jeg håbe, at hr. Knud Jespersens oplæg til en Afrikapolitik bliver hørt af regeringen og bliver afvist, fordi det er i hvert tilfælde efter min opfattelse det rene galimatias.

Derimod er jeg helt enig med hr. Erhard Jakobsen, og jeg glædede mig over hr. Jes Schmidts udmærkede redegørelse, som jeg godt over for de ikke-socialistiske partier i dens ånd og tone vil lægge frem som en af de muligheder, en af de baggrunde, der kan være for en udenrigspolitik, som fremskridtspartiet også en dag gerne vil tage ansvaret for.

Fru Litten Hansens forhold til fascisme skal jeg ikke komme dybere ind på. Jeg finder, at kommunismen er en betydelig mere reel fare end noget, der hedder fascisme. Hvis der findes en fascisme, er jeg ikke bekendt med den. Det er da muligt, der gør det. Jeg tror ikke, det er den fare, der truer den danske befolknings frihedsmuligheder, og i hvert tilfælde er det ikke en fare, der kan påvirke en dansk Afrikapolitik på ringeste vis. Derimod er kommunismen jo, det må man indrømme, en ganske ander-